

Tein kaiken voitavani
tääkseni uutista niin
kuin mahdollista ja valmi

tuntuu oikeuttavan oletettunakin, että "Idän Englanti" pian saavuttaa läheisen Englannin, vieläpä edelleenkin menisi. Mutta tuo otaksuun tuskin koskaan toteutu-
 nsa ihmisenlaisen katsantokannan mukaan. Tuo tehdasluovuus tähtimäisen kehityksen suuruus pienenee näet tuntuvasti lähemmän tarkas-
 tellessa.

Tarkastakamme lyhyesti Japa-
 nin teollisuusyritysten suuruutta ja luonnetta.

Yhteensä 1,057,351

4. Työpalikat.

Japanilaisten työntekijöjen palkat ovat yleensä säännöllisesti nous-
 seet. Ainoastaan harvoissa tapauk-
 sissa on parannus johtunut työläi-
 sten yhteisistä ponnistuksista. Työ-
 nantajat ovat katoneet par-
 haan osaksi säännöllisen tuotannon vi-
 messä ja säilyttäneet osan työ-
 väkivästä riipottelua nauttimaan se-
 siä enemmän, lisäksi, joka ei kuiten-
 kaan vastaa sitä, missä määrin elin-
 tarpeiden hinnat yleensä ovat kohonneet sekä viroa nousseet. Ja-
 panilaisten työläisten nimellinen palkan
 on noussut, mutta hänen todellinen palkan-
 sa on laskenut. Ja tämä maassa missä työs-
 ien elintaso paraneen aikainkään lii-
 kkuun määrärajan alapuolella.

Työpalikat		Työpalikat	
Toukokuun luku		Toukokuun luku	
1909	1908	1909	1908
2,200	2,000	1,000	900
1,000	900	500	450
500	450	250	225
250	225	125	112
125	112	62	56
62	56	31	28
31	28	16	14

Tuon mukaan tulee (1909) aina teollisuusyrityksiä kohtien 44.8 työ-
 läisiä. Tuo luku pienenee vielä no-
 mattavasti jättäessä luomusom-
 ettamatta pari kutonaa ja metalli-
 teollisuuden jättäjäliikettä. Suu-
 rissa "tehtaita" ovat kauppaliike-
 kkeet, oppilaitokset ja parine apu-
 laitteen. Silloinajasta on näin-
 ten lukumäärä ja niiden luvun suhde-
 tason kasvun. Luoksumme on-
 vat he edustettuja kotimaitteili-
 suudessa. Koko teollisuusyövä-
 steistä (lukuunottamatta kaivos- ja
 valtion työläisiä) on 34.8% miehiä
 ja 65.2% naisia; kotimaitteili-
 suudessa erittäin (72,231 miestä 414-
 277 naisia) edustavat miehet vain
 147 prosenttia miehen 85.3 prosent-
 tistaan. Vastoin, 10,502 tehtaasta,
 joissa on työläisiä yli kymmenen
 hengen edustavat miehet 37 pro-
 senttia miehen 63 prosenttia vas-
 taan. Tehtaita siis työskentelevien al-
 le 14 vuotiaisten lasten kokomäärä
 vusta oli 23 prosenttia mies- ja 77
 prosenttia naispuolisia. Syyksyksen
 lopussa v. 1909 tutti kauppa ja
 maatalouden ministeri teollisuus-
 oleja 25 maakunnassa. Nissä ole-
 vissa tehtaissa työskenteli 27,861
 lasta (3,099 poikaa ja 24,762 tyt-
 töä) alle 14 vuoden, 107,692 nuori-
 kasta (13,717 naispuolista ja 93,975
 naispuolista) alle 20 vuoden,
 175,480 yli vuotiaita. Lasitehtaissa,
 kutonissa j. n. e. tavataan alle
 10-vuotiaita lapsia. Tuo syynkö
 kuva, jonka nuo tehtaita työskente-
 leviä naisia ja kouluveivollisia
 lapsia-kokevat tiedot antavat Ja-
 panin teollisuusoloista, on itse asi-
 asia vielä liian valoisia. Euroopai-
 sen silmään, joka on nihtynyt japa-
 nilaisten tehtaisten työolaisista
 kentelevän työtiden valvasta laum-
 maa, näyttävät ylivoivalt per-
 kuttavasti olevia lapsia kokevat par-
 kista liian alhaisista.

Konevoima onsaavat liikkeet o-
 vat lisääntyneet nopeammin kuin
 kaikkien teollisuusyrityksien, ja melkein
 amassa määrässä on nykyisin he-
 vostien luku noussut. Valiteta-
 vasti ei ole tietoja kukaan pal-
 jon työläisiä kuului kaupunkien
 teollisuuskaaraan. V. 1909 ilmoite-
 taan hevosvoimien luku noin 550-
 000. Toisin sanoen, jos siis kone-
 teollisuusyritystä kohden keski-
 määrin 82 hevosvoimaa. Huomat-

meroidsa nähdet. Hän näyttää
 meridn pienestä osastotamme
 tekävän. Härän"-kokoisin, ker-
 toessaan matkoistaan Työkän-
 san asioilla täällä lämmellä. En-
 sinäkin, kun lukee tuon mat-
 kakertomuksen, näkee heti, et-
 tä jokainen paikkakunnan, jos-
 sa hän on vähemmän onnistu-
 nut rahallisisa asioissaan, koit-
 taan hän kuvailia mitä syynim-
 millä väreillä. Siis tässäkin
 vain valittina se kaikkivaltias
 raha. Mutta Salmon Armin s.
 s. osaston hän koettua panna
 niin alas, että epä- se juuri e-
 nää siitä alennuksi päässi-
 kään. Ei ainakaan, jos todella
 kaikki uskoisi todeksi, mitä
 "Ville" on meistä, vain sivu
 kerran kulkijassaan, lehdele
 päästänyt.

Tarkoitukseni ei ole ruvela
 tässä puolesta tekemään. Ei
 Ainoastaan taltoisin muistut-
 ta siitä seikkala, että niinkuin
 oppineilla kun puoleen puhu-
 jilla, ei pitäisi olla varsin niin
 suuri into haukkua ja alaspai-
 nana omaa joukkoaan (kai me-
 kin vielä siihen kuulume).
 silloin kun on kyllyä vielä te-
 kemistä valtuutokankin kans-
 sa. Tunustan, ettei meidän o-
 sastomme ole parhaimpia. Pie-
 nen jäsenluokansa ja paikka-
 kunnan väestön vähyys
 katsoen ei se koskaan voi kil-
 voittaa esim. Port Arthurin ja
 Toronton y. m. osastojen kans-
 sa. Siksi se ei myös voi ainel-
 listestikaan kovinkaan suuria
 tulota, oloppoa sitte vaikka
 niinkin tärkeä, kuin Työkän-
 san auttaminen todella on. En-
 me sentään vielä koskaan ole
 olleet nissään sulutessa vastai-
 sella kunnalla Työkänsan asi-
 oissa. Meissä oli tällä kertaa ai-
 noastaan se syy, ettei meillä
 sattuut olemaan "maan teke-
 viä", silloin kun "Ville" tuli
 tänne hakemaan. Olinne sil-
 loin sanoin kun vielä nytkin,
 rahasta tulit ohlahta. Viimei-
 siä nikkelleillä kooltune sen-
 tään panna myyjäisten tapa-
 set Työkänsan hyväksi, josta
 ei sentään kokoonnuttu kuin
 tuo 15 dollaria. Todella pieni
 summa, vaan enempiä ei o-
 sastomme silloin voinut tehdä.
 Miksi silte eivät yksityiset
 vastustane? Tuli ymmärtää,
 että paikkakunnalla, jossa mil-
 lei kaikki ilman poikkeuksia
 ovat vasta-alkavia uutis-vilje-
 löitä, jotka tarvitsevat jokaisen
 sentin, minkä mahdollisesti ir-
 ti, saavat, oman ja perheensä
 hengen pitämiksi. Sellaisten,
 kun työväen puhujien, tulisi
 muistaa tämä tullessaan puhu-
 maan tällaisella uutisvilje-
 lönarrelli, että vielä sentään tu-
 lisi liian suurissa toiveissa.

Täällä on toista kuin esim. kai-
 vantotseuduilla. Siellä sentään
 aina liikkua raha paraimm-
 in, jossa sitä ollaan joka päivä ka-
 pitalistileitä tienäämässä.

Sitten hän syötti meitä si-
 tä suuresta erokuksesta, jonka
 olemme tehneet, kun olemme
 laittaneet ihmän syöttä liian su-
 ren hadin. Tämmäkään ei pidä
 paikkansa, kun ottaa lukua
 S. Agnin ympäriristoneen. Itse
 paikkakunnalla ei tosin ole sa-
 taakaan suomalaista. Mutta
 muutama kymmenen mailien
 laajuudella Salmon Armista
 itään ja länteen, on suomai-
 laa asutuksia tuhka täheän.
 Jotkut ovat asettuneet uutisvil-
 jeilijöiksi, toiset olleet metsä-
 töissä, sahamyillä y. m. niin,
 että kaikkiaan näillä ympäris-
 töillä on lähes neljäsatat kan-
 salaisia. Kaikkien näiden
 keskuksisteenä on juuri Sal-
 mon Arm. Meillä oli pieni tu-
 loräjähe ennestään, se olisi eh-
 kä auttanutkin meille pitkäksi

hän tuossa kolme tuntiä tuhanen
 paikkaila kun olhti täysin val-
 miiksi. Siis, jos saan sanon su-
 toessa: halvimpia taloja, mitä
 löytyy Canadian suomalaisilla.
 Ei myös pidä paikkansa se, et-
 tä se olisi tuonut mukanaan
 taantumusta, päinvastoin toi-
 minta on elpynyt entistä ehom-
 maksi. Siis todistaa se, että
 viiden kuukauden ajalla, eli
 siitä saanka kun haalimme oli
 käyttökuntoinen, olemme koon-
 nut sillä rahoja tuon sievän
 summan 400 dollarin. Monta i-
 soa näytöskappaleita on esitet-
 ty ja iltamia on ollut kaksikin
 kertaa kuussa, joka jo on koko
 paljon tällaisilla paikkakunnil-
 la. Siis, vaikka me olemmekin
 tulleet Villeltä niin mustatuksi
 haalume sentään, vaikka pie-
 nenäkin joukko, olla mukana
 murekkaussa, toisten kans-
 sa ristiänsä meille laittama
 vääräydy ja sorman kah-
 leita. Ei taantumusta, vaan in-
 toa, tahtoa ja tarmoa ja muu-
 tanaan vuoden perästä olemme
 velloista vapaut, vapaut myös
 kiti toimimaan omassa talos-
 samme itsemme ja koko huo-
 kaavan ihmiskunnan eduksi.
 Lopuksi taltoisin huomauttaa,
 että jos "Ville" tai kuka hyvä-
 sä työväen puhujan nimellä o-
 leva henkilö, sattu tuonne tule-
 maan, että käyttäytyisi vähän
 ihmisellistemästä ja käyttäisi
 siistimpiä kielitä, ettei käskisi
 "tulkimaan suuta" kuten "Vol-
 viho Boman teki, kun joku
 yrätti joutua selittä-

Toveruudella:
 Jacob Hautala.

Eläköhän vai onko
 hän kuollut?
 Kirj. Mark Tuvin.

(Jatkoka edellisestä.)

"Kuka tarjosi?"
 "Miksi et myynyt?"
 "Kas niin, eikä miä puluko
 kaikki yhtä aikaa. Minä uskoen
 että hän antaisi enemmän –
 minä olin siitä varma – hän
 näytti niin rikkaalta – ja hän
 pyysi kahdeksaa."
 "Soo?"
 "Hän lupasi tulla takasin."
 "Kuolema ja kirous! Fran-
 cois, siinä –"
 "Oo, minä tiedän, minä tie-
 dian, että olin tyhänä, ja minä
 olin typerä. Minähän tulin
 kyllä, pojat, se teidän tulee kä-
 sitellä, ja minä –"
 "Kyllä, kyllä, sen me kyllä
 tiedämme, Jumala sinuakoon
 sinun hyvää sydäntäsi; mutta
 siinä nyt uudista tihmytyksiä!"
 "Minä? Minä toivoisin, että
 joku tulisi ja tarjosi sitä mel-
 le nauriin – silloin saisitte nä-
 hä!"
 "Nauriin! Oh, älä puhu siitä,
 – minulle tulee vesi suu-
 hun, Puh vähemmän hokut-
 teleista asioita!"
 "Pojat, sano! Carl, ovatko nä-
 mä taulut arvottomia? Vastat-
 kaan minulle!"
 "Eivät ole."
 "Eivätkö ne ole hyvin suuri-
 arvoisia? Vastatkaa minulle!"
 "Ovat."
 "Niin suuriarvoisia, että jos
 ne olisivat varustettu kuuluisal-
 la nurellä voitaisiin ne myydä
 suuremmissiin hintoihin. Eikö
 asia ole niin?"
 "Aivan varmaan. Sitä ei ku-
 kaan epäile."
 "Mutta – ilman pilaa – on-
 ko niin?"
 "Luonnollisesti – emme me-
 kään laske leikkii. Mutta edel-
 len! Mitä meille on hyötyä
 siitä?"

"Niin, toverit – me varus-
 tamme sen kuuluisalla nimel-
 lä."
 Vilkas keskustelu taukosi.
 Kaikki kääntyivät kysyviinä Gar-
 len. Mikä arvoitus tämä on?
 Mistä saivat he lainatu ku-
 luisan nimen? Kuka heille sen
 lainaisi?

Carl istuutti ja sanoi:
 "Minun ehdotukseni on täysin
 vakava. Minä luulen että se
 on ainoa keino pelastukseni
 joutumasta köyhäntaloon, ja
 miä uskon, että se on täysin
 varma. Minä perustan mie-
 litpiteni ihmiskunnan histori-
 astä löytyviin tosiseikkoihin.
 Minä luulen, että minun eho-
 tuksen rikastuttaa meitä
 kaikki."

"Rikastuttaa! Sinä olet suun-
 nittasi!"
 "Siis minä en ole."
 "Kyllä, sitä sinä olet – si-
 nä olet jorjittaisi. Mitä sinä tar-
 kotat rikkaalla?"
 "Satatuhatta frangia kulle-
 kin."
 "Hän on hullu. Tiesinhän
 sen."
 "Kyllä, sitä hän on, Carl, sinu
 puitteesi on rasittanut sinua
 liikaksi."
 "Carl, sinun pitäisi saada pil-
 eri ja mennä heti sänkyyn."
 "Pare hänelle ensin kylmä
 käferi pään ympärillä ja –"
 "Ei, anna hänelle mieluum-
 min kylmä jalkakylpy; hänen
 aivons ovat väikköäisiä, o-
 leet sekasin – sen minä olen
 huomannut."
 "Pitä suusi! sano! Millet an-
 karasti, ja anna pojan puhua."
 "Kas niin, ehdotukseni Carl. Mi-
 kä se on?"
 "Aluksi tahdon huomauttaa
 teille siitä tosiasiasta ihmiskun-
 nan historiassa, kuinka monen
 suuren taiteilijan ansiot ovat
 tulleet tunnustetuiksi vasta hä-
 nen kuoltuaan nälkään. Tänä
 on tapahtunut niin usein, että
 minä uskallan sitä kutsua ja-
 laiksi. Ja laki kuuluu: että jo-
 kaisen suuren, tuntemattoman
 taiteilijan ansioiden täytyy
 tulla tunnustetuksi ja hänen
 taulujensa hintojen kohota hä-
 nen kuolemansa jälkeen. Ehdot-
 tukseni on: vetäkäämme arpa-
 a – yhden meistä täytyy kuol-
 la."

Hänen suunaus tuihtui niin
 levollisesti ja niin odottamat-
 ta, että mekin unohdim-
 me hämmästyä. Sitten seurasi
 taasen uusi kuoro neuvoja ja-
 läketeitellä – Carlen aivo-
 jen lääketeitistä varten, mitä
 hän odotti kärsivällisesti,
 kunnes meidän iloisuutemme
 asettui ja jatkoi sitten ehdotus-
 taan.

"Niin, yhden meistä täytyy
 kuolla pelastuksen toiset –
 ja itsensä. Vetäkäämme arpa-
 a. Valittu tulee kuuluisaksi,
 ja me kaikki tulemme rikkaik-
 si. Olkaa hiljaa nyt, olkaa hil-
 jaa eikä kukaan keskeytä minua
 – minä tiedän mitä puhun.
 Tässä suunnitelmani. Lähinnä
 seuraava kolmena kuukaute-
 n tulee, sen, joka kuolee ma-

lata niin paljon kuin kangas-
 ta riittää lisästä varastoon niin
 paljon kuin sinikin on mahdol-
 lista – ei tauluja, ei vaan huo-
 nelista, harjoitelmia, oia har-
 joitelmia, katkelmia, tusina
 penselin veton vaan kullekin,
 luonnollisesti mitättömiä, mut-
 ta hänen omalla merkkillään
 varustettuja; hän saa valmis-
 ta viisikymmentä p:ssä ja
 jok'ainoa täytyi olla jotain eri-
 koista, niissä täytyy olla jokin
 laita jonka helposti voi huoma-
 kuuluvan hänelle – sellaisia
 myydään sen te tiedät, ja niit-
 tä ostetaan suunnattomista
 summissa kaikkiin maailman
 museoihin, sitten kun suurus
 on kuollut. Meillä täytyy olla
 tulat kilon sellaista – niin, tu-
 hat kiloa! ja koko ajan työ-
 kentellemme me toiset kuole-
 van hyväksi, valmistamme Pa-
 riisiin ja taldekaplaat – vas-
 laanottamaan suuria tapausia,
 ymmärrätkö; tarkofukseni?"
 "Emme – – – emme aina-
 kaan oik – – –"
 "Ete oikein? Etkökö käsitä?
 Michen ei tarvitse koskaan
 kuolla, ainoastaan muuttua ni-
 mä ja läivää; me luotum-
 me valikon nimen ja ikkunen
 häntä ja koko maailma ymmä-
 meliin. Ja minä –"

Mutta hän ei saanut puhut-
 taks loppuun. Kaikki rupe-
 sivat yhteen äänen huutam-
 an paukuttamaan käsäin. He
 ryntäsivät pystyyn, harppasi-
 vat ympäri huonetta ja yleil-
 vät toisiansa illoin ja kiilloin
 silloin. "Tunikausia pue-
 nimme suuremmissa suun-
 nellistamamme, tuntematta
 ensinkään nälkää, ja vihdoin, kun
 kaikki pikkuisekkin oli selvi-
 tetty – ryhdymme vetä-
 mään arpa ja arpa lankesi
 Milletille, ja Millet tuli –
 valittu kuolemaan, niinkuin
 me sitä kutsomme. Sitten ke-
 räsimmme kokoon kaiken omai-
 suutemme, jota ei voitu ottaa
 ja panttasimme ne, ja niin vo-
 me "hankkia itsellemme niikan
 aamiaisen. Vielä jäi meille kul-
 lekin viisi rängia matkamusi-
 ne ja Milletille saimme ke-
 rätyksi muutamia päiviä kes-
 tävään neuvistavaraston.

Vuorin seuraavana aamuna
 lähdimme me kolme matkalle
 suoraan aamiaiseksi tietysti
 jalkaan. Kukin meistä koki
 noin tusinan Milletin paitoi-
 tusta, ja tarkoituksemme oli
 myydä ne. Carl ohjasi kulku-
 nsia Pariisiin, jossa hän aikoi
 perustaa Milletin maineen, kun
 nos suuri päivä tulisi. Clenden
 ja minun tuliverot eri suun-
 nille Ranskaan.

Teitä varmaan ilmytettiin,
 kuinka helppo meidän teh-
 tävämme oli. Minä kulin kaksi
 päivää, ennen kuin aloin työ-
 kennellä. Sitten aloin maalata
 erästä huulivaan nautaman su-
 ren kaupunkin laidassa – kos-
 ka niin omistajan seisoivan y-
 lälbaikongilla. Hän tuli tarkus-
 taan työläni – sen oli ar-
 vannutkin. Työskentelin reip-
 pasti pitäakseni hänen mie-

lenkiintouan valveilla. Silloin
 (tälläin huudatti hän hyväksy-
 västi ja lopulta puhui hän ni-
 vän huihoituneen ja väitti, et-
 tä minä olin mestari.

Päin pois penselin, pistin
 käteni penseliin, josta vedin
 erään Milletin taulun ja osoit-
 taan hänen nimenmerkkiään kul-
 lussa, sanoin yleensä:
 "Olethan, että tunnute tämän?"
 On hyvä, hän on ollut minun
 opettajani. Silloin täytyi minun
 myös joutua osata!"

Mies näytti olevan hämillään
 ja vaikei. Minä sanoin sural-
 lisella äänellä:
 "Ete suinkaan rohken väit-
 tää, etette tuntisi Francois Mil-
 letin nimenmerkkiä?"

Hän ei luonnollisesti tun-
 nut sitä, mutta hän oli kiilloil-
 linen, kuin niin helposti voi pe-
 lastaa asemansa.

Hän sanoi:
 "En, luonnollisesti en sitä
 vältäkään. Jaa, se on tuo-
 dellakin Milletin. En tiedä millä
 lienekään ajakellut. Nythän
 tunnen sen varsin hyvin!"

Sitten tahti hän ostaa sen,
 mutta minä sanoin, että vai-
 ka on ollut rikas, niin köyhä-
 tään on ollut. Lopulta myin sen
 kuitenkin kahdeksalla sadalla
 frangilla."

"Kahdeksalla sadalla."
 "Niin, Millet olisi sen myy-
 nyt yhdestä porsaanryyjiäkses-
 tä. Niin, ja minä sain kahdeks-
 sansata frangia sellaisesta vä-
 häpöteisestä. Minä toivon, että
 nyt saisin sen ostetuksi kahdeks-
 salla kymmenellä tuhannella.
 Mutta se aika on ohi. Minä
 lein hyvin koiristellisen luo-
 noksen huulista ja ajoin jät-
 tä sen hänelle 10 markasta,
 mutta sehän ei olisi sopinut
 niikan skulan minun oppi-
 laalle ja niin myin sen hänelle
 sadasta markasta. Heti lähtin
 ne 800 Milletille ja kaupunkin
 jätin seuraavana päivänä.

Mun nyt en enää kävellyt
 – ei, minä ajon. Minä olen a-
 janyt siitä asti. Joka päivä myin
 taulun enkä koskaan koetta-
 nukaan myydä kahta. Sanoin
 aina ostajalle:
 "Minä olen hullu, kun ensin-
 kään myin Francois Milletille
 taulun, sillä se mies ei ei kol-
 meä kuukautta enää ja kun
 hän kuolee, ei hänen taulujaan
 enää saa rahalla."

Tein kaiken voitavani levit-
 täkseni uutista niin paljon
 kuin mahdollista ja valmistak-
 seni maailmaa tapahtuman
 varalle.

Taulujen myydyssuunnitel-
 masta otan kaiken kunnian it-
 selleni – sillä se oli minun. Mi-
 nä ehdotin sen viimeisenä il-
 tana, kun olimme päättäneet
 koettaa taktiikkaa, ennen kuin
 aloittaisimme uutta suunnitel-
 maa. Metä onnistui kaikki. Minä
 kävelin ainoastaan kaksi päi-
 vä, Clenden käveli kaksi päi-
 vä – molemmat pelkäsimme
 me tehdä hänet kuuluisaksi ti-
 an ikellä kotia – mutta Carl

(Jatkoka 5:llä sivulla.)

Suomen uutisia.

EI KORPPI KORPIN SILMÄÄ PUKASE.

Valtuusherrat hyväksyneet Helsingin köyhäinhoidon raakalais-kannan.

Helsingin kaupungin valtuutusten kokouksessa oli käsiteltävänä kaupungin köyhäinhoidonhallituksen antama kertomus köyhäinhoidosta kaupungissa viime vuonna sekä siihen liittyvät valtion varaisohjelmataustatiedot, köyhäinhoidonhallitusta vastaan tekemien syytösten johdosta saaneet asiakirjat.

Tällaisen kertomuksen yhteydessä oli olti tietyt valtuustolla ollut erityisen sopiva tilaisuus ottaa tarkastuksensa alaiseksi pääkaupungin mainio köyhäinhoidon, tuo komento, joka kelpotomuuksensa jo on päässyt niin pitkälle, että kaikissa porvarillisissaakin piireissä ei sen urotöitä ole voitu väntäen sivuuttaa. Valtuustot sekaantuneen asian olti ollut sitä luonnollisempia, koska juuri valtuusto myöntää kunnan kassasta ne varat, joilla tuota köyhäinhoidon irvikuvaa pidetään pystyssä, koska valtuusto valitsee sekä köyhäinhoidonhallituksen että sen tärkeimmät toimenpiteet ja koska siis valtuusto lopulta on vastuussa siitä, minkälainen kaupungin köyhäinhoidon on. Mutta Helsingin riistäjäherän valtuustossa istuvat edustajat päättivät, ettei asia anna heille aihetta minkään toimenpiteeseen, että siis pääkaupungin köyhäinhoidon on ollut selaima, kun valtuustokin on halunnut sen olevan.

SE SULO ALLENIN UUSIN ILMIAANTO.

Kansanlehti kertoo poliisimestari Blafeldin saaneen ilmoituksen kirjien.

Kirjeen kuoreen oli teeskennellyt tonttunomalla käsilalla töherretty:

"Tampereen Poliisimestari Lutusmatti R. Blafeldi.

Tämä on tärkeä.

"Viävä Hänen omaan käteensä."

Itse ilmoituksen sisältö oli seuraava:

"Täten minä ilmoitan että täällä toimiva vallankumouksellinen salainen järjestö suunnittelee päänkin varauksia ja myös ovat toteuttaneet maan pistoolit, jotka säilytetään täällä työväentalon kellarikokrossa ja myös levittävätkin töitä H. M. Loukkaava salalehti, jolla kihoittavat kansaa kapinaan tähän järjestöön kuuluu m. m. (Seuras siten joukko tamperealaisia henkilöitä nimillä, joista suuri osa työväestön luottamuksellisuus olevia, mutta useita myös aivan epäluottamuksellisia otettuja. Emme kuitenkaan katso tarpeelliseksi näitä minä julkastaa.) Heillä on myös käytettävissä venäjän Valtion Pankista varastettuja rahojen suuri summa. Arvid Järvelä toimien Järveläinen Sähkötörmä."

Kirjo, jonka Kansan lehdeltä toimitus onnistui hetkeksi saada kiinni, on kirjoitettu suurella käsialalla ja on siinä nähtävissä käsialaa koettua jonkun verran teeskenneläkin, mutta vertailtuun sitä saatavilla olevaan Sulo Allenin käsialaan, oli siinä niin paljon yhtäläisyyksiä, että Kansan

ja kömpeli, ettei sillä voi olla mitään merkitystä. Se korkeintaan kuvaa vaan tekijänsä alhaista mielentilaa.

ERAS SETELIJUTTU.

Kouvolan ryöstöistä anastettuja rahajako ottaa takavarikoon?

Kuten ennen on kerrottu, että poliisi viime heinäkuun 31 p:nä Suomen Pankissa asetoitua Antti Kaitala takavarikoi 38 kappaletta vanhoja 100 markan rahojia, joita hra K. oli saanut pankin uusia vaihtamaan. Tästä poliisin menetelmästä hra K. valitti sittemmin prokuraattorin virastolle, aivan prokuraattorin toimenpiteitä, että hän saisi rahansa takaisin ja että asianomaiset poliisimiehet saatettaisiin laillisen edustustensaan kerrostausta menettelytään. Hra K:n kirjelmän johdosta prokuraattori viime elokuun 15 p. antamalla päätöksellä kehotti Uudenmaan läänin kuvernööriä toimittamaan tutkimuksen asiasta. Kuvernööri taas puolestaan lähetti asiantuntijalle etsivälle osastolle asiantuntijan toimenpiteisiin ryhtymistä varten.

Sikälä kuin Hela, S:t tiedä, on poliisituokimossa saatu selvittää, että kysymyksessä olevat, selville, numerosta päätettiin, ovat samoja, joita vietiin Kouvolan ryöstöissä elokuun 1907. Ryöstötyylinä raibasta saatiin osa takaisin, mutta osa jui saamatta.

ASUNKOKURJUUS MAASEUDULLA.

Vanha työläispariskunta asumaan vuohen ja lammanen kanssa.

Petäjavedellä, Salokankaan torvettajien saunassa asuu Sorretun Voiman kertomaan mukaan 90 vuotias vanhus Matti Lindgren 70 vuotiaan vaimonsa kanssa. Saama saunassa pidetään vuohen ja lampaita vanhuksen asuintoverina.

Kummallista, että ku kummallishallitus eikä vaivashoitohallitus lasse velvollisuudekseen panna asiaan.

KATUNAYTELMA VIIPURIN KIRKON EDUSTALLA.

Upseeri pahoinpittelee kirkkovenä nähdessä venäläistä siiveliikkilöä ja antaa väliinluteleita suomalaisleikin korvatilailkan.

"Karjala" kertoo: Kuuklissaan v. K. 3 p:nä iltana teatterin vähän ennen kello 8 illalla, huomasi muun suomalaisen herrasmies Katariinankadulla, lähellä venäläistä kirkkoa, erään venäläisen miehen juoksevan katukäytävällä keskelle, poliisia huutaen. Hänen perästään juoksi venäläinen upseeri ja jankkari. Ennenkin he ehtivät miehen saavuttaa, juoksi kadon toiselta puolelta, ja siinä venäläinen siiveliikkilöä kiinni Samassa ehtivät paikalle upseeri ja jankkari ja sotamiehen pitteisi kiinni upseeri löi korvalla siiveliikkilöä aike läimäys.

Kun suomalaisen herrasmies huomasi pahoinpitelyä, alkoi hän

Venäjältä.

VASTUSTUSPUOLUELAISEN VAINOA.

Miljukovin luento keskeytetty. Miljukov ja luennon järjestäjä vangittu.

"Rjetsh" kertoo, että kun professori Miljukov yritti pitää Moskovassa esitelmää kansallisuuskysymyksestä, keskeytti poliisi kotoa alussa hänen puheensa, kun hän koetti kajota päivänsä kysymyksiin. Hän selitti silloin olevansa pakotettu siirtymään kysymyksen tiedeelliseen osaan. Tällä heitellä julisti poliisiviranomaisen yhtäläkkä esitelmän keskeytettyä. Hra Miljukov huomautti, että tämä tapahtui juuri silloin, kun hän oli täyttynyt poliisin vaatimukseen ja lisäksi että sama esitelmä oli esitetty voitu pitää useissa muissa kaupungeissa. Poliisi ei kuitenkaan sallinut hänen jatkua puheellaan. Telefoonikeskustelu kaupunkipäälikön kanssa ei vinyt minkään tulokseen.

Kaupungin päällikön kenraali Adrianovin määräyksestä professori Miljukov ja esitelmätilaisuuden järjestäjä, Moskovan yliopiston dosentti Aleksandrov vähiin myöhemmin vangittiin mieltäosoittava esityksensä tähden poliisin vastaan ja kello 2 yöllä heidät vietiin poliisivartiossalle.

MURHAKONEITA HANKITTAAN LISÄÄ.

Virastonvälineiden laivarakennuskomitea on päättänyt tilata Puolvin tehtaalta, 26.500 tonn. risteilijää ja 8 torpedovenettä. Näiden mekanismita tehtaalta tilattavina tilata 2 risteilijää ja 6 torpedovenettä sekä Langen tehtaalta Riista 6 torpedovenettä. Tarvittavat pussarit päätettiin tilata erinäistä valtion ja yksityisten tehtaista.

EDISTYSMIELISISTÄ PAPEISTA EI PIDETÄ.

Kasalin kuvernementin valtuutettujen kuussa valittiin 90 pappia. Hengellinen päällistön on nyt kieltänyt 26 valittua pappia menemistä maanomistajien vaalikokoukseen, sillä heidän epäillään olevan edistysmielisiä mielipiteitä.

NOVOROSSKIN YLIOPISTON TARKASTUS.

Kansanvalistusdepartementin päällikkö A. V. Vilgjev, joka on tarkastanut Odessan opetuspiirin, on suullisesti tehnyt kansanvalistusministerille selkoa viimeaikaisista epäjärjestyksistä Novorossikin (Odessan) yliopistossa.

Kerrotaan, että herra Kaso määrää tarkastuksen yliopistoon ja aikoo nimittää tarkastajaksi kansanvalistusministerin apulaisen W. T. Shevjakovin.

Kansanvalistusministerissä kerrotaan, että Odessan opetuspiirin kurattori Shterserhakov eroa. Ero on pidettävä opetuspiirin tarkastuksen seurauksena.

SOSIALIDEMOKRAATTIEN VOITTO BAKUSSA.

Bakusa ilmoitetaan, että venäläisen kuurin valaisissa voitti sosialidemokraattien lista, 1.561 vaaleihin osanottaneista antoi ääniä vasemmistolaisien puolesta 655, kadettien puolesta 301, edistysmielisten — 215, oikeistolaisien 209 ja villien puolesta 240. Kun mikään puolue ei saanut ehdotonta enemmistöä, niin tullaan toimittamaan toistevalta.

Työn taisteluiden alkua.

lekköjen ja työsuhteiden ja vanhaajan melakoiden välillä, ei ole niinkään suuri kuin ehkä ensi katsauksessa voisi luulla. Nykyisten lakkojen tarkoitus on suojella taloudellista ja yhteiskunnallista vapautta, tahi saada aikaan parannuksia olosuhteissa. Muinaisten taisteluiden tarkoitus oli varmentaa, ei ainoastaan taloudellista ja yhteiskunnallista kehitystä, vaan myöskin persoonallista vapautta. Myöskin ne usein johtuivat uskonnollisista ja poliittisista riidoista — seikoista, jotka eivät ainakaan huomattavammassa määrässä koske nykyajan työtaisteluja.

Yleensä oletetaan, että nykyinen työläisjärjestelmä ei riittäisi oikeutettuihin taisteluihin ja pääomaan välillä tahi paremmin sanottuna, että taistelut työntekijän ja työnantajan kesken johtuvat sanotusta järjestelmästä. Tarkempi historian tutkimus kuitenkin osoittaa, huomioon ottaen olosuhteiden eroavaisuuden sekä eräät seikat nykyisissä riitaisuudessa, että nykyisten työtaisteluiden juuret ovat löydettävissä kaukana muinaisuudessa. Joskin on ollut vuosisatoja jolloin on ollut työtaisteluja, johtuvat nykyaikaiset palkkatoimilaitosten ponnistukset suojelukseen kaikkea mitä hän pitää tärkeinä elinehoilleen, samoina vaikutteilla, jotka ovat innostaneet vanhaajan ja yleensä kaikkien aikojen työläisiä heidän taisteluissaan.

Missä tahansa taistelu on johtanut julkitoimintaan, on se käsitteellisesti tahi itse taisteluja pidettävä aatteellisesti liikkeinä, sillä ei koskaan ihmisen tahi ihmisryhmä ole käynyt suuria taisteluja ilman yleensä aatteita.

Tämä selviää meille tutkiesseamme mitä työ on. Meille on telnut siitä filosofillisen määrätelmän, jonka voimme hyväksyä: "Työ on ihmisen taistelusta elämästä sen vastakohtaan vastaan, sama elämä käsittelen hänen järjensä, sielunsa ja ruumiivoimiansa; ollen näin taistelu kysymysten, vaikeuksien, kokemuksen, tahi aineellisen voiman vastaanmistia ja lannistamista. Työllä on siinä määrin korkeampi tai alempi arvo, missä määrin se käsitellään useampia tai harvempia elämänsä aineksia, ja työ mikä tahansa, joka laadultaan on hyvä, sisältää aina niin paljon tunteita ja järjellä kuin tarvitaan ruumiillisen voiman sopuistukseksi ohjaamiseksi."

Näiden mielestä, jotka ovat järjestyneet näitä taisteluja, jotka ovat olleet osan niinkin urakkain, kärsineet ne verilyötyt ja muut onnettomat seuraukset, jotka ovat näistä taisteluista johtuneet, kaikki elämä ja erittäinkin taistelusta elämä, ellen ihmisen taistelusta elämästä sen vastustajan vastaan, kaikki entiset ja nykyiset taistelut, ovat vain ihmisen ponnisteluja vaikeuksien voittamiseksi ja parannuksen saavuttamiseksi.

Yhteiskunnallinen maailma kaikkein aineksien on keskeytymätöntä taistelu, mutta suuri työn kamppailu joka lo laajudessaan on kaiken muun taistelun perustena ja edellytyksinä, sillä ihmisen on aina täytynyt ensimmäistä suurta, jumalan ihmiskunnalle antamaan käskyä: "Jälsäntyytä minä maan ja teltkän, eli ihmisenne olennoksi. Ihminen irtyyksest alistaan maan, valloittaa se, sisältää kaiken työn, keksinnöt, suunnitelmat ja järjestysmuodot, sekä toimenpiteet

länään; ensimmäinnut edustaneen enemmän yhteisöintona ja ihmismillistä yhteisöintona ihmisen kesken, jälkimmäinen seniajan kehitystä, edustaa elenpään kulullaan ympäri maailman kilpailun suuria periaatteita, niin me näemme ne sielutelliset vaikutteet, jotka esiintyvät kaikissa suurissa taisteluissa.

Mutta kaikissa nykyajan taisteluissa on työmiesten, kuten kaikkien jumalan lasten, olettomaavan erään kuolemattoman osan, joka nimetään ihmisen, joka työskenteli elämäänsä välttämättömyyksiin, mukavuuksiin ja nautintojen hankkimiseksi, ajateltiin olevan liian alhaisen oimakeksen selua. Tällainen eroavaisuus mielipiteessä luonnollisesti merkitsi suurta eroitusta kohtelussa.

Muinaisaikainen sekä myöhempiin historioitsija, on ollut puolekallinen työläistä kohtaan; puolekallinen ainoastaan asiain käsittelyssä, milloin hän on alennuttu kertomaan jotakin työläisistä, vaan ennen kaikkea puolekallinen, mikäli on tähtännyt työläisten kokonaan luomattomuutta. Vanhaajan historioitsija, johon oli juurtunut käsitys työväestävän ihmisen sieluttomuudesta, pitäen työläisiä sieluttomina työjultina, ei katsonut heitä sen arvoiseksi että elämäntyytensä olisi ansainnut huomiota. Sikänpä yleinen harhaluulo, jonka myöskin historioitsija on omanut, erittäinkin arvostellessa työläisten ponnistuksia parempain elinehojen saavuttamiseksi, aiheuttaa tutkijalle suuria vaikeuksia.

Muutamia hajauksia muistimpanoja siellä ja täällä, joitakin tietoja biogrofyista ja kiivillisköistä, jota myöhempiä aikoina on kaivettu esille, siinä melkein kaikki tiedot, mitä meillä on vanhaajan orjan ja herran, työnantajan ja työntekijän välisistä taisteluista.

Nykyisessä ymmärryksessä lakko syntyy siten että työläiset jossakin liikkeessä kieltäytyvät työstä, kunnes työnantaja myöntänyt joitunkin työläisten esittämien vaatimuksin. Työnsuulu syntyy siten, että työnojaaja kieltäytyy antamasta työtä, kunnes työnojaaja taistellut joitunkin hänen asettamissa ehtoilin, jotka ovat vastenteellisiä tahi loukkaavasti työläisille. Siten seka lakot, ei la sulut tarvittavat samaa, niittään häirriä aikansaamista toisella puolen.

Tämä määrätelmä laikoista ja sulusta pitää paikkansa sekä vanhaajan taisteluihin, että niinhinkin nähdn, joita olemme nähneet nykyisen sukupolven aikana, jonka voimme merkitä nykyajan lakkojen suureksi alkukaudeksi.

Siis kaikkien työn taistelujen alkuperä ehdottomasti kuuluu jo menneisyyteen eikä n. s. tehdasteollisuuden kehitymiselle.

Tämän väitteen todistukseksi on hyvä ottaa tarkastettavaksi muutamia suuria entsajan työtaisteluja, ei ainoastaan ymmärtääksemme nykyisten alkuperää, vaan myöskin ymmärtääksemme yhtäläisyyden kaikessa historiassa.

Tämän väitteen pätevyys saa vahvaa tukea siitä suurten ammattiyhdistysten olemassaolusta, jota tiedetään olleen niin kauan kuin historia tiedetään kertoa ihmiskunnan toiminnasta. Miin on ollut olemassa esim. historiallisina ai-

Työkansan Kirja- ja Paperikauppa

Käykää katsomassa.

Hyvä valikoima

Kirjoja, kirjoituspaperia
y. m. kirjoitustarpeita

kaikista laadusta.

Avoimia klo 8:aan joka iltä.

Keski- ja nykyajan teollisuudessa

oli mieltä kiinnittävää syventäviä kavennuksia tutkimaan työn vaiheisempia vaiheita. Kahdeksan vuosisadan kulussa oli Roomassa ainoastaan kaksi luokkaa, orja ja orjan isäntä. Vasta myöhemmin saameen aiheen puhua Rooman työmiehistä, kun keisarrikunnan myönteä ja komeilevat ylimykset katsoivat tarpeelliseksi liittyä rikkaimpiin alhaisolaisista kansaan, vastustukseen työväen luokkan pyrkimyksiä. Näistä viimeksi mainittuista ne, jotka eivät olleet taallisia orjia, olivat uskin tuomiossa olosuhteissa, kun varsinaiset orjat.

Täydynne nyt kumminkin jättää vanhaajan ja siirtyä keski- ja nykykauteen.

Kunnta vuosisatoin aina kahdeksanteen vuosisataan asti, ja vieläpä kahdeksannekkin vuosisadalla olivat työläiset joukko, jota tahi maorjia, eikä heidän asemansa ollut piljoakaan parempi kuin esi-isänsä tahi aikoinan oli. Myöskin o- livat he liian vähieltoisina ol- lakseen kapitalisista. Asiain t- la oli kristinuskon alkuaikoina samanaikainen - melkein kaikissa mmissa.

Työväenliike, kuten koko yhteiskuntakin, oli lamaustilassa, ja joskin muutama suurempia keksintöitä tehtiin, kuten ma- kienlaskissa ja lääketehtäissä, vieläpä muutamissa muissaakin tehtiinhuaranoita, oli mailman kehitys yleensä hiljaista.

Talonpoikaistyövästön oli kautta näiden vuosisatojen orjuustissa, mutta ihu kansa — porvassu — ihuunastusta suurten ammattiyhdistysten olemassaolusta, jota he antoivat järjestöjensä virkailijoille täyden valtuuden soveltaa kaikkia vaargyitä ja työttömyyttä, jota ihuunastu. Seuraava o- e näistä sopimuksista,

man pitkälle kehittynyt näitä ominaisuuksia, olivat työläiset valmiit soimaamaan heitä siitä.

Näillä edellämmainituilla järjestöillä oli monta ominaisuutta, jotka ovat meille tunnettuja kansa yhdenmukaisia. Ne määräsivät työpäivät ja tunit, sekä ammittais valitettavasti seneiden koon, raaka-aineiden laadun, vieläpä ihmien millä tuotteet loi myytävä."

"John C. Simonds "The Story of Manual Labor" (Käsityön historia).

Ne kielsivät työtyön, paitsi valmistettavissa hautausmaissa, jotka oli luvallisia työllä valmistaa.

Muutoin oli huomattava niiden ankaroista säännöistä, että ammattijärjestö näin aikoo ojaettivat vilpittömyyttä teollisuudessa ja liikeasioissa. Ne kehittyivät voimakkaiksi ja työskentelivät innokkaasti kunnollisten työn kehittämiseksi sekä aatellisten ja papiston tu- oikeuksien poistamiseksi, s-uden aikaan suuren ja ystävättömätoman Ranskan vallankumouksen v. 1789.

Huomattavampia keskiajan työtaisteluita olivat kirjittä- mestarien ja hiedän käsiliäsi- väliet riidat v. 1250, sekä k-ur- kien ja heidän käsiliäsi- selkkausk v. 1362.

Sihen aikaan ilmeni, että olemassa erityinen käsiliäsk- loka, jonka pyrkimykset ja edut olivat luonteeltaan erilaisia, se- kä jyrkästi vastakkaisia käsi- työläismestarien etujen ja pyrkimysten kanssa.

Yhdistyksiä syntyi, seurauksena työläisten keskinäisistä so- pimuksista, joilla he antoivat järjestöjensä virkailijoille täyden valtuuden soveltaa kaikkia vaargyitä ja työttömyyttä, jota ihuunastu. Seuraava o- e näistä sopimuksista,

meidän kaupunkia vastustettiin koksouksella eli käsiteltiin väkijoukkoja köyhäinhoitoal- lituksen antama kertonut köy- häinhoitosta kaupungissa viime vuonna sekä siihen liittyvää val- vaishoito- ja kirkkovalvontatark- keilajien "kokenemattomien" köy- häinhoitoalhallitusta vastaan" ki- temien syytteiden johdosta synty- nyt asiakirjavihko.

Tällaisen kertomuksen yhteydes- sä olisi tietyt valtuustolla ollut erityisen sopiva tilaisuus ottaa tarkastuksena alaisiksi pääkaup- pungen mainio köyhäinhoito, tuo komento, joka keltvotomues- saan jo on päässyt niin pitkälle, et- tä kaikissa porvarillisissa asuin- piireissä ei sen urotiolo ole voitu va- jetaen sivuuttaa. Valtuoston se- kaantuminen asiaan olisi ollut si- kaanuilampi, koska juuri val- tuusto myöntää kunnan kassasta ne varat, joilla tuota köyhäin- hoitoa irvikuvaa pidetään pystyissä, koska valtuusto valitsee sekä köy- häinhoitoalhallituksen että sen jä- senkunnat toimihenkilöt ja koska siis valtuusto lopultaikin on vas- tuussa siitä, minkälainen kau- pungen köyhäinhoito on. Mitä Helsingin riisäjäherrojen valtuus- tossa istuvat edustajat päättivät, ettei asia anna heille aihetta no- upeasti liittää toimenpiteisiin, että si- nänpääkunnan köyhäinhoito on ol- lut sellaista, kun valtuustokin on halunnut sen olevan.

SE SULO ALLENNIN UUSIN ILMIAANTO.

Kansanlehti kertoo poliisim- stari Blafeldin saaneen ilmianto- kirjeen.

Kirjeen kuoreen oli teeskennel- lynä tommottamalla käsialalla to- herretty:

"Tampereen Poliisimestari Lu- ttaantti R. Blafeld.

Tuua on tärkeä.

"Viittä Hänen omaan käteen- sä."

Itse ilmiannon tarkoitus oli seuraava:

"Täten minä ilmoitan että tääl- län toimiva vallankumouksellinen salainen järjestö suunnittelee pui- kien varkauksia ja myös ovat tuo- taneet mauer pistoolia, jotka siilytetään täällä työväentalon kellarikokouksessa ja myös levit- tävät törköitä H. M. lonkkaava- salalehtiä, joita kiihottavat kan- saa kapinaan tähän järjestöön kuuluu m. m. (Seuraa sitten jouk- ko tamperelaiten henkilöiden ni- miä, jotka suuri osa työvästen luottamuksimies olevia, mutta useita myös aivan umpimähkään otettuja. Emme kuitenkaan katso tarpeelliseksi näitä nimia julkai- ta.) Heillä on myös käytettävä- nä venäjän Valtion Pankista vas- taretuttuja rahoja suuri summa.

Arvid Järvelä entinen Järveläin Sähkötömyös."

Kirje, jonka Kansan Lehtien toi- mistus onnistui hetkeksi saada kä- siinsä, on kirjoitettu suurella kä- siälaalla ja on siinä nähtävästi kä- siälaa koetettu jonkun verran teeskennelläkin, mutta vertailun- siä saatavilla olevaan Sul Al- lennin käsialaan, oli siinä niin pal- jon yhtäläisyyksiä, että Kansan Lehti sanoo voivansa varmuudella vakuuttaa, että kirje oli lähtenyt Allenin Salon ilmiannotvaprikista.

Käsittämättömästä van, mitä sil- lä on tarkoiteltu tai mihin sen na- valla on koetettu pyrkiä, mutta luultavinta on, että hän myrkys- tynä ensimmäisen jyrkänsä epä- onnistumista, ja toka seurau- ksesta ankaria tuomioita on maasta poistossaan tahtonut jo- ko kostaa tai on hin vitten ko- tetut sen avulla todistaa, että on mitä muitakin ukiijöitä, jollai- sen väitteen hän kiinnipöhdutt- aan, kun muutettane, teki.

Ilmianto toimien on aika typeriä

Kouvolan ryöstöstä annettuja rahojako otettu takavariko- koon?

Kuten ennen on kerrottu, että poliisi viime heinäk. 31 p:nä Suo- men Pankissa asioitsia Antti Ka- lalta takavarikoi noin 38 kappaletta vanhoja 100 mkn rahojia, joita hra K. oli saapunut pankkiin uuskai- vuttamaan. Tästä poliisin men- telystä hra K. valitti sittemmin prokurattorin virasotlly, anoon prokurattorin toimiepidettä, että hän saisi rahansa takaisin ja että asianomaiset poliisimiehet saatet- tiin lailliseen edustavuuteen kerrotusta menettelystä. Hra K. in kirjelmän johdosta prokurat- tori viime eloku. 15 p. antamallaan päätöksellä kehotti Uudenmaan läänin kuvernööri toimittama- naan tutkimuksen asiasta. Kuver- nori taas poolestan lähetti as- kirjoit etävalle osastolle asian vas- taimin toimenpiteisiin ryhtymistä varten.

Sikälä kuin Hela, St tiedeti, on poliisitoimikossa suuta selvite, että kysymyksessä olevat, setoli, numeroita päättiään, ovat samoja, joita vietoin Kouvolan ryöstösi- eloku. 1907. Ryöstetyistä rahoi- staitu osa takaisin, mutta osa jui- saamatta.

ASUNTOKURJUS MAASEU- DULLA.

Vanha työläispariskunta asuma- sa vuohen ja lammasen kanssa.

Potäjävedellä, Silokankaan ter- veltatessa sumussa asui Sorretun Voiman kertoman mukaan 90 vuo- tias vanhus Matti Lindgren 70 vuotiaan vaimonsa kanssa. Sa- massa samassa pidettiin vuohia ja lampaita vanhusen asuinto- rissa.

Kummallista, kun ei kummallis- hallitus eikä vaivastuloalitus katso velvollisuudekseen puuttua asiaan.

KATUNAYTELMA VHPURIN KIRKON EDUSTALLA

Uuseeri pahoinpittele kirkkovien näiden vaimosta siviilihenki- löä ja antaa väliinlutele su- malaisellekin korvatilkin.

"Karjala" kertoo:

Kulkijassaan v. k. 3 p:nä il- tana teatterin viihän ennen kello 8 il- lalla, huomasi muun suomalaisen herrasmies Katarinankadulla, lä- hellä venäläistä kirkkoa, erään ve- näläisen miehen juoksevan katu- käytävältä keskikadulle, poliisia huutaen. Hänen perästään juok- senvenäinen upseeri ja junkkari. Ennenkuin he ehtivät miehen sa- vuttaa, juoksi kadun toiselta pu- luen sotamies ja sai venäläisen si- viilimiehen kiinni. Samassa ehti- vät paikalle upseeri ja junkkari ja sotamiehen pitteissä kiinni upseeri loi korvalle siviilimiestä aika läimäyksin.

Kun suomalainen herrasmies huomasi pahoinpitellyn, alkoi hän kutsua poliisia. Mutta tästä riis- tavu upseeri yhä enemmän, riis- si suomalaisen luo käsi miekan kahvassa, järjestien: miehiä huudat- te poliisia ja loi miestä korvalle.

Kun suomalainen ei yrittänytään tekemään "vastapalvelusta", vaan rauhallisesti alkoi jatkaa matkansa, katsoi upseeri, par- haaksi jättäjä suomalaisen rau- haan.

Tapaus sattoi juuri samaan ai- kaan, jolloin ilmajunna palvelus lähelläolevassa venäläisessä kir- kossa loppui, joten tästä raakaan näytelmästä oli sauri ihmijoukko näkemässä.

Sin. Han selitti silloin olevansa pakotettu siirtymään kysymyksen tiedotelliseen osaan. Tällä hetkellä julisti poliisiviranomaisen yhti- äkkiä esitelmän keskeytykseksi. Hra Miljukov huomautti, että tä- mä tapahtui juuri silloin, kun hän oli täyttinyt poliisin vasti- muksen ja lisäsi että sama esitel-mä oli esitetä voitu pitää useissa muissa kaupungeissa. Poliisi ei kuitenkaan sallinut hänen jatkaa puhettaan. Telefoonikeskustelu kaupunkipäällikön kanssa ei vie- nyt mihinkään tuloksiin.

Kaupungin päällikön, kenraali Adrianovin määräyksesstä profes- sori Miljukov ja esitelmätillaisuu- den järjestäjät, Moskovan yliopis- ton dosentti Aleksandrov väli- töstään myöhemmin vangittu niemiä- oottavan esittelytyksen tähden pol- lissa vastaan ja kello 2 yöllä heid- detä vietitiin poliisivartioasemalle.

MURHAKONEITA HANKI- TAAN LISÄÄ.

Virastonväline laivanrakennus- koneita on päättynyt tilata Puttiffin tehtaalta. 26.500 tonn. risteilijää ja 8 torpedovenettä. Käivelin mekanisista tehtaalta päättiin tilata 2 risteilijää ja 6 torpedovenettä sekä Langen teh- taalta Riista 6 torpedovenettä.

Tarvitavat panssarit päätettiin tilata erinäistä valtion ja yksityis- ten tehtaista.

EDISTYSMIELISISTÄ PAPEI- TA EI PIDETÄ.

Kasnin kuvernementin valtuut- tujien vaalissa valittiin 30 pappia. Hengellinen päällystö on nyt kielitän 26 valittua pappia menemistä maanomistajien vasti- kokoukseen, sillä heidän epäillään olevan edistysmielisiä mielipitei- täin.

NOVOROSSIJSKIN YLIOPIS- TON TARKASTUS.

Kansanvalistusdepartementin päällikkö A. V. Wiljow, joka on tarkastanut Odessan opetuspiiri-ä, on suullisesti tehnyt kansanvalis- tusministerille selkoa viitekaiki- sta epäjärjestyksestä Novorossi- jskin (Odessan) yliopistossa.

Kerrotaan, että herroissa "Kas- no" määrää tarkastuksen yliopiston, ja aikoo nimittää tarkastajaksi kansanvalistusministerin epälei- sen W. T. Shevjakovian.

Kansanvalistusministerin kir- ruattori, että Odessan opetuspiiri- korraattori Shisheherkov eroaa. Ero on pidettävä opetuspiirin tar- kastuksen seurauksena.

SOSIALIDEMOKRAATTIEN VOITTO BAKUSSA.

Bakusta ilmoitetaan, että venä- läisen kurian vaaleissa voitti so- sialidemokraattien tila. 1.561 vas- tustusta onnastaneita antoi 655 vasemmistolaisen puolesta 688, kadettien puolesta 301, edistymie- siä — 215, oikeistolaisista 209 ja villien puolesta 240 Kun mi- käkin puolue ei saanut ehdotonta enemmistöä, niin tullaan toiminta- maan toistevaalit.

Työn taisteluiden alku- perä.

Kirjoittanut D. C. Wright. Suomentanut T. Salonen.

Nykyajan työtaisteluiden synkkiä ja surullinen alkuperä löydetään, ei nykyisessä teolli- suusjärjestelmässä, vaan niissä kappineissa ja verilyötyissä jo- ta väliaikainen ololuohet ovat ai- neuttaneet suuressa määrässä jo hämmästyttävissä muinaisuudessa ja sen jälkeen kautta aikojen, nykyiseen tehdeellisuuteen asti.

Eroavaisuus nykyäikaisten

Yleensä otaksutaan, että ny- kyinen teollisuusjärjestelmä, e- rikokoisesti oikeutusti taistelua työn ja pääoman välillä tahi paremmin sanoten, että taistelu työntekijän ja työnantajan kesken johtunut sanotusta jär- jestelmästä. Tarkempi historia- rin tutkimus kuitenkin osoit- taa, huomioon ottaen olosuhteiden eroavaisuuden sekä eräät seikat nykyisissä riitaisuudis- sa, että nykyisten työtaistelu- den juuret ovat löydettävää kau- kana muinaisuudessa. Joskin on ollut vuosiajolta jolloin ei ollut työtaisteluja, johtuvat meidän päivien meidän palkkatö- läisten ponnistukset suojallak- sen kaikkea mitä hän pitää tärkeänä elinehoilleen, sa- moista vaikutuksista, jotka ovat innostuneet vanhanajan ja y- leensä kaikkien aikojen työ- läisiä heidän taisteluissaan.

Missä tahansa taistelu on joht- nant julkitoimintana, on sekä tätä toimintaa että itse taistelu- pidettävä aatteellisenä liikke- nä, sillä ei koskaan ihmisen ta- si ihmisryhmä ole käynyt suu- ra taisteluja ilman välillä aat- ta.

Tämä selviää meille tutkies- summe mitä työ on. Ruskin on tehnyt siitä filosofillisen mää- ritelmän, jonka voimme hy- väksyä: "Työ on ihmisen taiste- lussa elämässä sen vastustok- ta vastaan, sana elämä käsittää hänen järkeänsä, sielunsa ja ruu- minvoimansa; olen tässä taiste- lussa kysymysten, vaikeuksien, kokouksien, tahi aineellisen voiman vastustusta ja lamis- tumista. Työllä on siinä miä- llin korkeampi tai alempi arvo, missä määrin se käsittää use- ampia tai harvempia elämän- aineksia, ja työ mikä tahansa, joka laadultaan on hyvä, sisältä- ää aina niin paljon tunnetta ja järj- kien kuin tarvitaan ruumiil- le voiman supoustuiseksi oh- jaimeksiksi."

Niiden mielestä, jotka ovat järj- estäneet näitä taisteluja, jotka ovat olleet osaa niihin uhrauksiin, kärsineet ne verilyö- lyt ja muut onnettomat se- uraukset, jotka ovat niistä täis- teluista johtuneet, kaikki elä- mä ja kriittikoin työläisten elä- mä, olen ihmisen taistelu elä- mässä sen vastustajaa vastaan, kaikki entiset ja nykyiset taiste- lutt, ovat vain ihmisen ponnis- telua vaikeuksien voittamiseksi si parannuksen saavuttami- seksi.

Yhteiskunnallinen mekka- la kaikkein aikineksen on keskei- tyynäntöä taisteluja, mutta suu- ri työn kamppailu joka ko- laajundessaan on kaiken muun taistelun perustena ja edelläkävijällä, sillä ihmisen on aina täyttynyt ensimmäi- suuta, jumalan ihmiskunnalle antamaa käskyä: lisääntyä ja täyttääkää maa ja tehkää se itsellenne almaisiksi. Ihmisen yritykset alistaa maa, valloittaa se, sisältää kaiken työn, keksin- nôt, suunnitelmat ja järjes- telymuodot, sekä toimenpiteet saavutettujen tuloksien siily- tämiksi; se on myös synnyt- tänyt kaikki lait, perustuslait ja hallitusmuodot.

Sitten tässä taistelussa maan valloittamiseksi me löydämme suuren peruspäätteen eli al- kuvalokkeen kaikille työtaiste- lulle: Yhtäyksikokotaisuus em- me voi luottaa kaikkia niitä kärsimyksiä, onnettomuuksia ja vaikeuksia, joita ihmisen on kokenut, mutta kun me filoso- fisesti ymmärrämme historian kulkua tässä suhteessa, tun- nemme rehellisen ja arialaies- rodun suhteen ihmislillisen e-

lukuksi. Sitävastoin vanhanajan ihmisen, joka työskenteli elä- män välttämättömyyksiin, mu- kavauksiin ja nautintojen hankkimiseksi, ajateltiin ole- van liian alhaisen oimattakseen sieluä. Tällainen eroavaisuus mielipiteessä luonnollisesti mer- kiti suurta eroitusta kohtelus- sa.

Muinaisaikainen sekä myö- hempiin historioitsija, on ollut puolueellinen työläistä koht- aen; puolueellinen ainoastaan asiain käsittelyssä, milloin hän on alentunut kertomaan jot- kin työläisistä, vaan ennen kaikkea puolueellinen, mikäli on jättänyt työläiset kokonaan huomioonottamatta. Vanhan- ajan historioitsija, johon oli juurtunut käsitys työtaitekevan ihmisen sieluttomuudesta, pitä- en työläisiä sieluttomina työ- juhtina, ei katsonut heitä sen arvoiseksi että elämäntyössä o- lisi ansainnut huomiota. Sikäi- pä yleinen harhaluulo, jonka myöskin historioitsija on oman- nut, erittäinkin arvostellessa työläisten ponnistuksia parem- pain elinehojen saavuttamiseksi, aiheuttaa tutkijalle suu- ria vaikeuksia.

Muutamia hajanaisia muis- tintoimintoja siellä ja täällä, jois- tain tietoja hieroglyfistä ja kiviliukuksista, joita myöhempi- niä aikoina on käytetty esille, si- jalla on vanhanajan orjan ja her- ran, työnantajan ja työnte- kijän välisistä taisteluista."

Nykyisessä ymmärryksessä lakko syntyy siten että työläi- set jossakin liikkeessä käyttä- vät työtä, kunnes työnanta- ja myöntävät joihinkin työ- läisten esittämien vaatimuk- siin. Työnsulku syntyy siten, että työnantaja kieltäytyy an- tamasta työtä, kunnes työläiset alustavat joihinkin hänen as- taminaa ehtoihin, jotka ovat vastemmellisiä tahi loukkaavia työläisille. Siten sekä lakot, et- tä sulut tarkoittavat samaa, ni- mitään häiriön aikaansaami- ta toisella puolen.

Tämä määrittelee lakkoista ja sulusta pitää paikkansa sekä vanhanajan taisteluihin, että niinhinkin näiden, joita olemme nähneet nykyisen sukupolven aikana, jonka voimme merkitä nykyajan lakkojen suureksi ai- kaudeksi.

"Siis kaikkien työn taistelujen alkuperä ehdottomasti kuuluu jo menestyneen eikä n. s. teollisuudisuuden kehittyne- seksi."

Tämän väitteen todistukseksi on hyvä ottaa tarkasteltavaksi muutamia suuria entisajan työ- taisteluja, ei ainoastaan ym- märtäksemme nykyisten alku- perä, vaan myöskin ymmär- täksemme yhtäläisyyden kai- kessa historiassa.

Tämän väitteen pätevyys saa vahvaa kannatusta suurten ammatyihdistysten ollessa olosta, joita tiedetään olleen niin kauan kuin historia tietää joiakin kertoa ihmiskunnan toiminnasta. Hiäl on ollut olem- massa esim. historiallisina ei- koina emme tiedä, mutta historia antaa kuvauksia kerta to- kensa perästä, ei ainoastaan työväenjärjestöiden kautta jat- kuneesta olemassaolosta ja suu- resta voimasta, vaan myöskin heidän ponnistuksistaan ja taiste- luksistaan.

Selostelut näistä järjestöistä, samoin kuin suurista taisteluista ja työväenliikkeistä vanhan- ajan maailmassa, ovat nykyään peräti tuntemattomia, mutta me emme saa olla tietämättö- miä niiden suhteen, jos tahi- domme rehellisesti arvostella myöskin nykyajan asemaa.

Paperikauppa

Käykää katsomassa.

Hyvä valikoima

Kirjoja, kirjoituspaperia y. m. kirjoitustarpeita

kaikesta laadusta.

Avoinna klo 8:aan joka ilta.

Keski- ja nykyajan teol- lituksessa

oli nieltä kiinnittävää syven- tyä kauemmin tutkimaan joit- vanhaissajoin vaiheita. Kahdek- sen vuosisadan kuluessa oli Roomassa ainoastaan kaksi luokkaa, orjia ja orjan isä- niä. Vasta myöhemmin saame- meen aiheen puhua Rooman työ- mihistä, kun keisarikunnan vä- lityt ja komelevat ylimykset katsoivat tarpeelliseksi llyttä rikkinäin alihisaloisten kanssa, vastustukseen tyväen luokkaan pyrkimyksiä. Näistä viimeksi mainituista ne, jotka eivät olleet taillisia orjia, olivat usein huonommissa olosuhteis- sa kuin varsinaiset orjat.

Täydymme nyt kumminkin jättää vanhanajan ja siirtyä keski- ja nykyajaan.

Kautta vuosisatoin aina kah- deksanteen vuosisataan asti, ja vieläpä kahdeksannellakin vu- sisadalla oli taisteluja joko orjia tahi maaojia, eikä hei- dän asemansa ollut paljoaa- kkaan parempi kuin esi-isänsä tila aikoinaan oli. Myöskin o- livat he liian vähälietoisia ja li- kkeeseen kapinallisia. Asian ti- la oli kristinuskon alkuaikoina samanlainen meikkin kaikissa maissa.

Tyvänoikeus, kuten koko yhteiskuntakin, oli lamautunut, ja joskin muutamia suurempia keksinnöitä tehiin, kuten ma- ksemmatissa ja läänketiteissä, vieläpä muutamissa muissaakin tieteenharjoissa, oli mailman kehitys yleensä hiljaista.

Talonoikeusvästöt oli kautta näiden vuosisatoin orjuustas- sa, mutta muu kansa — por- varisto, oli viimeisillä vuosisato- na onnannut jonkunverran si- vistyä ja niin olen saavutta- nut jossakin määrin valtiollis- ta voimaa. Käsitöyläisillä ja kauppiailta oli yhdyskuntia ja järjestöitä, jotka kehittyivät voimakkaiksi, heidän suojel- laan itsensä aateliston sortoa vastaan. Eritiäinkin Ranskas- sa kukoisivat sanotut järjestöt, vaan muualla, kuten Belgiassa, Hollannissa ja Englannissa, ei- vät ne saavuttaneet niin suurta voimaa.

Nämä järjestöt olivat usein- kin yhä itsevaltaisia kuin ne- kin voimat, joita vastaan ne- kin taisteltiin, sillä työläiset, joita koideltiin itsevaltiussääntöjen mukaan, olivat taipuvaisia o- maamaan yllyneen huonoim- piä ominaisuuksia. Mutta mil- loin aatelisto oli mahdollisin-

maan pitkälle kehittynyt näitä o- minaisuuksia, olivat työläiset valmiit soimaamaan heitä siitä.

Näillä edellämainituilla jär- jestöillä oli monta ominaisuu- ta, jotka ovat meille tunnettu- jen kanssa yhdenmukaisia. Ne määräsivät työpäivät ja tunn- ti, sekä ammatillisia valmistus- neiden laadun, ranga- ai- neiden laadun, vieläpä hinnan millä tuotteet oli myytävä."

"John C. Simonds "The Story of Manual Labor" (Käsityön historia).

Ne kielsivät yötyön, paitsi val- mistettaessa hautausmailla, jotka oli luvallisia yöllä valmis- taan.

Muutoin oli huomattava ni- den ankaroista säännöistä, että ammatyijärjestöt niinä aika- na opettivat vilpittömyyttä teolli- suudessa ja liiketoimissa. Ne kehittyivät voimakkaiksi ja työskentelivät innokkaasti kun- nollisen työn kehittämiseksi se- kä aateliston ja papiston etu- oikeuksien poistamiseksi, sa- den aikaan suuren ja vastusta- mattoman Ranskan vallanku- mousen v. 1789.

Huomattavampia keskinä- j työtaisteluja olivat kerjäläis- mestarien ja heidän kisaillensa väliset riidat v. 1350, sekä kan- kuren ja heidän kisaillensa edelläkävijä v. 1362.

Sihen aikaan ilmeni, että oli olemassa erityinen kisaillukou- ka, jonka pyrkimykset ja edut olivat tuonteltaan erilaisia, se- kä jyrkästi vastakkaisia käsi- työläismestarien etujen ja pyr- kimysten kanssa.

Yhdistyksiä syntyi, seurakun- sista työläisten keskinäisistä so- pimuksista, joilla he antoivat järjestöjensä virkailijoille täy- den valtuuden sovittella kaik- kea vääryyttä ja tyymättömyy- tyä, jota ilmaantui. Seura- va otte näistä sopimuksista, koskeva riitaisuuskesien syitä ja sovitamista, on erittäin mielen- kiinnittävä.

"Koska tähänasti on tapaa- uollut jonkun ridan tallessa at- mullimestaria ja hänen mie- hensä (vadellet) välillä, että se- laalaisen mies menee kaikkein

kuu kaupungissa asuvien sin- na ammatilla olevien miesten luo, jotka sitte selailiutessaan taisteltiin, sillä työläiset, joita koideltiin itsevaltiussääntöjen mukaan, olivat taipuvaisia o- maamaan yllyneen huonoim- piä ominaisuuksia. Mutta mil- loin aatelisto oli mahdollisin-

maan pitkälle kehittynyt näitä o- minaisuuksia, olivat työläiset valmiit soimaamaan heitä siitä.

Näillä edellämainituilla jär- jestöillä oli monta ominaisuu- ta, jotka ovat meille tunnettu- jen kanssa yhdenmukaisia. Ne määräsivät työpäivät ja tunn- ti, sekä ammatillisia valmistus- neiden laadun, ranga- ai- neiden laadun, vieläpä hinnan millä tuotteet oli myytävä."

"John C. Simonds "The Story of Manual Labor" (Käsityön historia).

Ne kielsivät yötyön, paitsi val- mistettaessa hautausmailla, jotka oli luvallisia yöllä valmis- taan.

Muutoin oli huomattava ni- den ankaroista säännöistä, että ammatyijärjestöt niinä aika- na opettivat vilpittömyyttä teolli- suudessa ja liiketoimissa. Ne kehittyivät voimakkaiksi ja työskentelivät innokkaasti kun- nollisen työn kehittämiseksi se- kä aateliston ja papiston etu- oikeuksien poistamiseksi, sa- den aikaan suuren ja vastusta- mattoman Ranskan vallanku- mousen v. 1789.

Huomattavampia keskinä- j työtaisteluja olivat kerjäläis- mestarien ja heidän kisaillensa väliset riidat v. 1350, sekä kan- kuren ja heidän kisaillensa edelläkävijä v. 1362.

Sihen aikaan ilmeni, että oli olemassa erityinen kisaillukou- ka, jonka pyrkimykset ja edut olivat tuonteltaan erilaisia, se- kä jyrkästi vastakkaisia käsi- työläismestarien etujen ja pyr- kimysten kanssa.

Yhdistyksiä syntyi, seurakun- sista työläisten keskinäisistä so- pimuksista, joilla he antoivat järjestöjensä virkailijoille täy- den valtuuden sovittella kaik- kea vääryyttä ja tyymättömyy- tyä, jota ilmaantui. Seura- va otte näistä sopimuksista, koskeva riitaisuuskesien syitä ja sovitamista, on erittäin mielen- kiinnittävä.

"Koska tähänasti on tapaa- uollut jonkun ridan tallessa at- mullimestaria ja hänen mie- hensä (vadellet) välillä, että se- laalaisen mies menee kaikkein

kuu kaupungissa asuvien sin- na ammatilla olevien miesten luo, jotka sitte selailiutessaan taisteltiin, sillä työläiset, joita koideltiin itsevaltiussääntöjen mukaan, olivat taipuvaisia o- maamaan yllyneen huonoim- piä ominaisuuksia. Mutta mil- loin aatelisto oli mahdollisin-

maan pitkälle kehittynyt näitä o- minaisuuksia, olivat työläiset valmiit soimaamaan heitä siitä.

Näillä edellämainituilla jär- jestöillä oli monta ominaisuu- ta, jotka ovat meille tunnettu- jen kanssa yhdenmukaisia. Ne määräsivät työpäivät ja tunn- ti, sekä ammatillisia valmistus- neiden laadun, ranga- ai- neiden laadun, vieläpä hinnan millä tuotteet oli myytävä."

"John C. Simonds "The Story of Manual Labor" (Käsityön historia).

Ne kielsivät yötyön, paitsi val- mistettaessa hautausmailla, jotka oli luvallisia yöllä valmis- taan.

Muutoin oli huomattava ni- den ankaroista säännöistä, että ammatyijärjestöt niinä aika- na opettivat vilpittömyyttä teolli- suudessa ja liiketoimissa. Ne kehittyivät voimakkaiksi ja työskentelivät innokkaasti kun- nollisen työn kehittämiseksi se- kä aateliston ja papiston etu- oikeuksien poistamiseksi, sa- den aikaan suuren ja vastusta- mattoman Ranskan vallanku- mousen v. 1789.

Huomattavampia keskinä- j työtaisteluja olivat kerjäläis- mestarien ja heidän kisaillensa väliset riidat v. 1350, sekä kan- kuren ja heidän kisaillensa edelläkävijä v. 1362.

Sihen aikaan ilmeni, että oli olemassa erityinen kisaillukou- ka, jonka pyrkimykset ja edut olivat tuonteltaan erilaisia, se- kä jyrkästi vastakkaisia käsi- työläismestarien etujen ja pyr- kimysten kanssa.

Yhdistyksiä syntyi, seurakun- sista työläisten keskinäisistä so- pimuksista, joilla he antoivat järjestöjensä virkailijoille täy- den valtuuden sovittella kaik- kea vääryyttä ja tyymättömyy- tyä, jota ilmaantui. Seura- va otte näistä sopimuksista, koskeva riitaisuuskesien syitä ja sovitamista, on erittäin mielen- kiinnittävä.

"Koska tähänasti on tapaa- uollut jonkun ridan tallessa at- mullimestaria ja hänen mie- hensä (vadellet) välillä, että se- laalaisen mies menee kaikkein

kuu kaupungissa asuvien sin- na ammatilla olevien miesten luo, jotka sitte selailiutessaan taisteltiin, sillä työläiset, joita koideltiin itsevaltiussääntöjen mukaan, olivat taipuvaisia o- maamaan yllyneen huonoim- piä ominaisuuksia. Mutta mil- loin aatelisto oli mahdollisin-

maan pitkälle kehittynyt näitä o- minaisuuksia, olivat työläiset valmiit soimaamaan heitä siitä.

Näillä edellämainituilla jär- jestöillä oli monta ominaisuu- ta, jotka ovat meille tunnettu- jen kanssa yhdenmukaisia. Ne määräsivät työpäivät ja tunn- ti, sekä ammatillisia valmistus- neiden laadun, ranga- ai- neiden laadun, vieläpä hinnan millä tuotteet oli myytävä."

"John C. Simonds "The Story of Manual Labor" (Käsityön historia).

Ne kielsivät yötyön, paitsi val- mistettaessa hautausmailla, jotka oli luvallisia yöllä valmis- taan.

Muutoin oli huomattava ni- den ankaroista säännöistä, että ammatyijärjestöt niinä aika- na opettivat vilpittömyyttä teolli- suudessa ja liiketoimissa. Ne kehittyivät voimakkaiksi ja työskentelivät innokkaasti kun- nollisen työn kehittämiseksi se- kä aateliston ja papiston etu- oikeuksien poistamiseksi, sa- den aikaan suuren ja vastusta- mattoman Ranskan vallanku- mousen v. 1789.

Huomattavampia keskinä- j työtaisteluja olivat kerjäläis- mestarien ja heidän kisaillensa väliset riidat v. 1350, sekä kan- kuren ja heidän kisaillensa edelläkävijä v. 1362.

Sihen aikaan ilmeni, että oli olemassa erityinen kisaillukou- ka, jonka pyrkimykset ja edut olivat tuonteltaan erilaisia, se- kä jyrkästi vastakkaisia käsi- työläismestarien etujen ja pyr- kimysten kanssa.

ROGER'S STUDIO

Osa-omistajien ja osakkeenomistajien
 siinä kun teette osuuskassaa.
 Parhaimpia vantevarakkoja kanto-
 vantevarakkoille ja samalla edullisim-
 paita kanto-omistajien hinnoilla.
 -The-
East Nipissing Store
 Empire Teatterin ja Uutistoimis-
 ton välissä.

Downloaded from <http://ajphaphysocpharm.sagepub.com/> at 10:06 11 May 2015

voimme vakuuttaa teidät tapauksesta
varalla.
Mitä on suuri joukko huoneita ja toi-
lita Fort Ardenissa ja Fort Williamissa
ja myyjäisiä sekä vuokrattavana.
Näiden satamien noydenä halvuus-
lunkevat maksettaviksi postikanto-

Olen laittanut uuden
suutari-liikkeen
Jossa tehdään uusia kenkiä ja
vähöjä korjataan.
ENSILUOKAN TYÖ!

J. KUJALA,
115 Robertson St.
(K. L.) Port William.

HUOMAA!

Suutarinliike.

Kun tarvitset jalkineita, kenkiä, apukkaita y. m., niin käykää matkassaan meidän "Aartemossamme" sillä se varmaan teitä täydellisesti tyydyttää. Myös voitte saada meiltä läkinneitä y. m.

Varmaan kokiinkin korjausta teloihin huolessi! ja nopeasti.

A. MATTSON.

266 Bay st.
Port Arthur.

LYCEUM

Loistavia

Vaudevillenäytöksiä

100 Jalkaa
Lapamatoja

ja seuraksi valittiin
Aina-Sigrida Mattson.

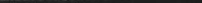
Arv. Kuvaleijonin:
Olen nauttinut Ehtoittimen "ALVE
SATSIN" ja hyvää seuroyksellä.
Matkja tuli minulta aiak-
sitt JALKAA, jos ei vain ollut enemp-
kin.
Kunnioituksella
Kalle Korhonen - Toosaap, Nevada.

LIGNELLIN ALFA SATSI
 (Käsitöidenkoulun valmista) — Lääke-
 vastaus, painetta kättökseen mukana tunte-
 malla... Liikuttaminen postilaatikkoon
 700 kunnasta. Täydelliset ohjeet mukana.

LIGNELLIN SUOM. APTEEKI
Osasto: P. A. Lignell Co.,
Superior, Wis.

Myytävänä.
Poismuuton tähden myydaän
helen miesten, helen miesten

shon kunlun paatti, y. m. erit-
 tiin hyvillä chdoilla. Kysykää
 25 Robertson St., Fort William.
HEINO & KUUSELA.

111 Second St. - - Port Arthur.
Puhelin 1618.

Kunniottoitan
Campbells Clothing,
47 King St. West
Samalla sanoo ilmoittana, että ylä
lä sarotussa paikassa lauantai-il
toina ja muina päivinä asunosa
naiset toimittain edelleen matkapi
letteja Suomeen ja päin vastoin
parhaille linjoille. Rahallahetkyisiä
ja henkivarkauksia toimittain
myöskin huolellisesti ja nopeasti.

Kunniottoitan
A. Saarimäki,
105 Grange ave.
Toronto, Ont.

Huom! Kaikkia ylläsanottuja
asioita toimittain kirjellisesti ul
kona Torontosta olevien kansa.

Matkalippuja.

Suomeen ja päinvastoin myy J. Ranta kaikille tunnetuille esik
kan linjoille.

Palvelutunnit kansalaisia noin kymmenen vuoden ajalla ole
vannut nyt konttorin 193 Adelaide St. W. jossa otan toimittain
n rahallahetkyisiä, entiseen tapaan, sekä asiakirjojen kääntämi
Englanninkielelle ja päinvastoin.

Kunniottoituksella
Oste 193 Adelaide St. W. Asunto oste 239 Montrose ave.
(k.t.) Toronto, Ont.

J. RANTA.

Ilmoittakaa Työkansassa